

Norwegii, Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, dotyczący przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej wraz z aktami końcowymi (Traktat o przystąpieniu do UE), część IX „Opodatkowanie”, pkt 2, lit. c), względnie w rozumieniu art. 24 szóstej dyrektywy⁽⁴⁾, należy rozumieć obrót uzyskany w danym roku w określonym państwie członkowskim, w którym ma zostać zastosowane uregulowanie dla małych przedsiębiorców, czy też obrót uzyskany w danym roku przez przedsiębiorcę na całym terytorium Wspólnoty?

- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: Czy pod pojęciem „rocznego obrotu” w świetle art. 287 dyrektywy o systemie podatku VAT należy rozumieć obrót uzyskany w danym roku w określonym państwie członkowskim, w którym ma zostać zastosowane uregulowanie dla małych przedsiębiorców, czy też obrót uzyskany w danym roku przez przedsiębiorcę na całym terytorium Wspólnoty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 384, s. 47

⁽³⁾ Dz.U. L 347, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. 1994 C 241, s. 335

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani (Włochy) w dniu 6 marca 2009 r. — Francesca Sorge przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C- 98/09)

(2009/C 129/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francesca Sorge

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) czy wykładni klauzuli 8 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się przepisom wewnętrznym (takim jak art. 11 i art. 1 dekretu ustawodawczego nr 368/2001), które w wykonaniu dyrektywy 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony,

zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, uchylili art. 1 ust. 2 lit. b) ustawy nr 230/1962, w świetle którego „umowa o pracę na czas określony może zostać zawarta: gdy zatrudnienie” następuje „celem zastąpienia nieobecnych pracowników” mających „prawo do zachowania miejsca pracy, o ile w umowie o pracę na czas określony” wskazano „nazwisko zastępowanego pracownika i powód zastępstwa”, zastępując go uregulowaniem nie przewidującym takich obowiązków w zakresie specyfikacji?

- 2) w przypadku twierdzącej odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy sąd krajowy jest zobowiązany odmówić stosowania wewnętrznego przepisu sprzecznego z prawem wspólnotowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 11 marca 2009 r. — Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-99/09)

(2009/C 129/10)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

Czy art. 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ regulacyjny państwa członkowskiego zapewniając, aby bezpośrednie obciążenia abonentów nie zniechęcały do korzystania z dodatkowej usługi przeniesienia numeru, ma obowiązek uwzględnić koszty ponoszone przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem takiej usługi?

⁽¹⁾ Dz. U. L 108, str. 51; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 str. 367